

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 38Csp/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117218506
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Dunčková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2117218506.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v právnej veci sporu žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: C. J., L.. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX/X, J., o zaplatenie 3.201,90 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu vo zvyšku **z a m i e t a**.
- II. Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Trnava dňa 28.07.2017, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.201,90 Eur spolu s úrokom vo výške 28 % ročne od 21.06.2017 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.
2. Žalobca v žalobe uviedol, že dňa 07.06.2001 žalobca a žalovaný uzavreli Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet žalovaného. Žalovaný bol povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov. Vzhľadom na porušenie uvedenej povinnosti žalovaným tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny, žalobca zatvoril účet. Pred zatvorením účtu žalobca vykonal dňa 20.06.2017 internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Istina pohľadávky vo výške 3.201,90 Eur (nepovolené prečerpanie účtu) je úročená úrokom vo výške 28% ročne, a to do vyplatenia celej pohľadávky. K žalobe žalobca pripojil Zmluvu o rastovom účte zo dňa 07.06.2001, Návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby, Povolené prečerpanie na osobnom účte zo dňa 12.06.2006, Úrokové sadzby produktov zo dňa 01.06.2017, Sadzobník poplatkov zo dňa 01.01.2017, Všeobecné obchodné podmienky zo dňa 15.01.2017, Výpis z účtu žalovaného.
3. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola doručená dňa 03.07.2018, nevyjadril.
4. Okresný súd Trnava (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) po vykonanom dokazovaní vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 38Csp/1/2017-66 zo dňa 05.04.2019, keď žalovanému vo výroku I. uložil povinnosť zaplatiť sumu 3.201,90 Eur v pravidelných mesačných splátkach vo výške 200,- Eur splatných vždy do 25. dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatný celý dlh, vo výroku II. žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku III. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Na odvolanie žalobcu voči výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením č.k. 25Co/142/2019-83 zo dňa 29.10.2019 rozsudok v napadnutom zamietajúcom výroku II. a v závislom výroku III. o náhrade trov konania zrušil a v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd uviedol, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, z akých dôvodov, kedy a akým úkonom malo dôjsť k predčasnému zosplatneniu úveru, najmä ak úver vo forme prekročenia mal byť podľa VOP zaplatený bez zbytočného odkladu, teda nie v splátkach, v dôsledku čoho predčasné zosplatnenie úveru ani neprichádzalo do úvahy (3.12 VOP), pričom po celú dobu nepovoleného prečerpania mal byť žalovaný povinný platiť úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.

6. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 29.06.2022 uviedol, že debetný limit na osobnom účte žalovaného č. XXXXXXXXXX bol vo výške 1.330,- Eur v jednotlivých obdobiach po uzavretí zmluvy o účte. Uviedol, že sumu v rámci poskytnutého povoleného prečerpania dlžník čerpá po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby až do výšky poskytnutého limitu, a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu, a splácanie prebieha automaticky priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené. Úroková sadzba platná pre povolené prečerpanie bola variabilná vo výške od 11,7% do 16,9% p.a. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako 7 dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa v zmysle bodu 8.9 VOP (účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania) považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,- Eur. Ak dôjde k zníženiu limitu, musí klient splatiť tú časť povoleného prečerpania, ktorá prevyšuje novú výšku limitu najneskôr v deň predchádzajúci dňu, v ktorom zníženie nadobudne účinnosť (VOP účinné od 20.05.2014, bod 8.9 VOP). Žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekročoval povolený limit povoleného prečerpania (prekročovanie limitu 1.330,- Eur vyplýva z výpisov), na základe čoho žalobca pristúpil k postupu podľa bodu 8.9 VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0,- Eur a znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0,- Eur dňa 01.12.2014. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradenia dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu, resp. nepovoleného prečerpania vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0,- Eur sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. (§ 2 písm. f) a § 18). Žalobca v zmysle uvedených ustanovení zverejňuje VOP, Sadzobník poplatkov ako i výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke a na každom obchodnom mieste. Okrem toho bol žalovaný informovaný o prekročení na účte výpismi z účtu, z ktorých jednoznačne vyplýva výška a obsah prekročenia a tiež informáciou v Internetbankingu. Žalobca má preto za to, že má nárok na úrok z prekročenia s poukazom na § 18 zákona č. 129/2010 Z.z. a jeho výška nemôže byť obmedzená zákonnou výškou úrokov z omeškania. Po zrušení poskytnutého limitu povoleného prečerpania na účte sa debetný zostatok na účte žalovaného spravuje príslušnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch o prekročení. Sadzba úroku 28% ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP bod 3.12 (účinné ku dňu zníženia limitu na 0,- Eur od 20.05.2014) v spojení s výveskou úrokových sadzieb časť „Úrok pri nepovolenom prečerpaní“ a v spojení s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca mal za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a ich prístupnosťou v pobočkách banky je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Úrok z prekročenia čiastky po dobu nepovoleného prečerpania je odplatom, ktorú klient platí banke za čerpanie prostriedkov poskytnutých nad rámec zostatku na účte klienta. Posledná kreditná operácia bola na účte žalovaného vykonaná dňa 17.10.2014 ako prijatá úhrada vo výške 1.985,- Eur. Žalobca priložil Návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby, Povolené prečerpanie na osobnom účte zo dňa 12.06.2006, Oznamenia zo dňa 12.06.2006, 01.07.2007, 01.08.2008, 01.09.2009, 01.10.2010, 01.10.2011, Výpis z účtu.

7. Žalovaný k veci uviedol, že žalobcovi už toho zaplatil dosť. Z istiny, ktorá bola predmetom konania vo výške 3.201,90 Eur už všetko zaplatil. Úroku vo výške 28% nerozumie, keďže žalobca mal úroky započítané aj v sume istiny, ktorú už zaplatil.

8. Predmetom konania tak po zrušení rozsudku odvolacím súdom zostal nárok žalobcu na zaplatenie úrokov vo výške 28% ročne zo sumy 3.201,90 Eur od 21.06.2017 do zaplatenia.

9. Súd vec opätovne prejednal v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Súd preto pojednával v neprítomnosti žalobcu

s poukazom na ustanovenie § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobcom do spisu doložených listinných dôkazov a vylúchom žalovaného a zistil nasledujúci skutkový stav.

10. Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 07.06.2001 Zmluvu o rastovom osobnom účte č. XXXXXXXXXXXX, ku ktorej na návrh majiteľa účtu (žalovaného) dňa 12.06.2006 uzavrel Zmluvu o poskytovaní služby „Povolené prečerpanie na osobnom účte“, na základe ktorej bol žalobca oprávnený za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ľarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov. Z predložených výpisov z účtu žalovaného vyplýva, že debetný zostatok na účte bol ku dňu 20.06.2017 vo výške 3.201,90 Eur, výška limitu povoleného prečerpania platná od 01.10.2012 bola 1.330,- Eur, pričom pri čerpaní do výšky limitu je úroková sadzba 19,90 % a nad uvedenú výšku sa k úrokovej sadzbe pripočíta úrok z omeškania vo výške 8% ročne. Výška limitu povoleného prečerpania platná od 01.12.2014 bola 0,- Eur. Žalovaný dlh neuhradil, žalobca preto pred uzatvorením účtu žalovaného vykonal internú transakciu, kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. V zmysle bodu 3.8. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len VOP), je klient (žalovaný) povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov. V zmysle bodu 3.12 VOP, ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. V zmysle bodu 3.11.5 VOP, banka môže odstúpiť od zmluvy o bežnom účte v prípade, ak klient podstatne poruší zmluvné povinnosti alebo povinnosti ustanovené platnými právnymi predpismi. Odstúpenie musí byť odôvodnené. Zmluva o bežnom účte zanikne ku dňu doručenia odstúpenia. Odstúpením končí platnosť všetkých súvisiacich bankových produktov a služieb viažucich sa k bežnému účtu. Zároveň sa rušia všetky platobné prostriedky vydané k bežnému účtu. Klient musí tieto platobné prostriedky banke bezodkladne vrátiť. Za podstatné porušenie zmluvných povinností sa považujú najmä nasledovné skutočnosti: b) bežný účet je v nepovolenom prečerpaní a klient v lehote stanovenej bankou nepovolené prečerpanie nevyrovnal.

11. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

12. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

13. Podľa § 708 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „OBZ“), zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

14. Podľa § 710 OBZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

15. Podľa § 711 ods. 1 OBZ, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

16. Podľa § 497 OBZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej

činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 a 5 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o poskytnutí služby, povolené prečerpanie na účte, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

21. Podľa § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

22. Podľa § 1 ods. 5 ZoSÚ, na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27.

23. Podľa § 2 písm. f) ZoSÚ, prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

24. Podľa § 18 ods. 1 ZoSÚ, ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

25. Podľa § 18 ods. 2 ZoSÚ, ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o a) prekročení, b) výške prekročenej čiastky, c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania, e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

26. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovaného, ktorý vznikol zo zmluvy o bežnom účte a zmluvy o úvere. I keď uvedené zmluvy predstavujú tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetné zmluvy sú súčasne spotrebiteľskými zmluvami a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri ich uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený

zmluvou o bežnom účte a zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. OZ). Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak, príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti).

27. Medzi stranami sporu došlo 07.06.2001 k platnému uzavretiu zmluvy o rastovom osobnom účte, na základe ktorej žalobca zriadil a viedol bežný účet pre žalovaného. Na základe návrhu majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte podpísanom žalovaným dňa 12.06.2006 a predloženom žalobcovi v tento deň, došlo v súlade s ustanovením bodu 8 tohto návrhu k uzavretiu zmluvy o poskytovaní tejto služby, a to konkludentne, poskytnutím tejto služby na osobnom účte žalovaného. Žalovaný predloženie žiadosti o poskytnutie tejto služby, poskytnutie tejto služby a čerpanie finančných prostriedkov na osobnom účte až do výšky povoleného prečerpania ani nepopieral, preto skutočnosť o uzavretí a existencii takéhoto zmluvného vzťahu súd považoval za nespornú. Túto zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalobca pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný nekonal ako podnikateľ.

28. Predmetom konania po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 38Csp/1/2017-66 zo dňa 05.04.2019 zostal žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne z dlžnej sumy (3.201,90 Eur) od 21.06.2017 do zaplatenia, ktorý nárok nepovažoval súd za dôvodný.

29. Žalobca uplatnený nárok na úrok vo výške 28% ročne zo sumy 3.201,90 Eur od 21.06.2017 do zaplatenia odôvodňoval odkazom na ust. 3.12 VOP, v zmysle ktorých ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. V súlade s VOP a Výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky 3.201,90 Eur (nepovolené prečerpanie účtu) úročená úrokom vo výške 28% ročne (úroková sadzba platná od 20.05.2014) a to až do vyplatenia celkovej pohľadávky. Žalobcom uplatnený nárok na úrok vo výške 28% si uplatňuje z titulu prekročenia, čo predpokladá samotný zákon č. 129/2010 Z.z. v ust. § 18 ods. 1. Žalobca ďalej argumentoval, že zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 ZoSÚ, naopak v zmysle § 18 ods. 1 ZoSÚ postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Splnenie tejto informačnej povinnosti si žalobca splnil odovzdaním a zverejnením VOP, Sadzobníka poplatkov a Vývesky úrokových sadzieb, zasielaním výpisov a uvedením údajov v Internetbankingu.

30. Súd nepovažoval nárok na úrok z prekročenia platný pre nepovolené prekročenie vo výške 28% za dôvodný. Uplatnený úrok aj podľa tvrdení žalobcu vychádzal z VOP (bod 3.12) v spojení s výveskou o úrokových sadzbách. Uvedená zmluvná podmienka v bode 3.12 VOP spoločnosti žalobcu bola súdom judikovaná za neprijateľnú, a to v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov rozsudkom č.k. 9C/113/2015-51 zo dňa 15.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 21Co/10/2016-72 zo dňa 24.11.2016. Žalobca tvrdil, že si svoju povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 ZoSÚ splnil informovaním veriteľa tak, že mu odovzdal VOP, Sadzobník poplatkov a Vývesky úrokových sadzieb, zverejnením VOP ako i výšky úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, na obchodnom mieste, zasielaním výpisov z účtu a uvedením v internetbankingu. Žalobca ale splnenie tejto povinnosti žiadnym spôsobom nepreukázal.

31. Žalobca ako veriteľ bol v zmysle ust. § 18 ods. 1 ZoSÚ povinný žalovaného o úrokovej sadzbe za prekročenie informovať v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu. Vychádzajúc z čl. 2 ods. 10 a bodu 23 Smernice Rady Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ informačná povinnosť veriteľa voči spotrebiteľovi musí byť výslovná a individualizovaná - musí byť určená priamo osobne spotrebiteľovi (porov. rozsudok Krajského súdu v Trnave pod sp.zn. 11Co/284/2019 zo dňa 27.01.2021, bod 13. odôvodnenia). Žalobca nepreukázal, že by si túto informačnú povinnosť splnil, keďže vývesky o úrokových sadzbách, prípadne VOP nie sú individualizované a určené priamo spotrebiteľovi. Výpisy z účtu žalovaného, ktoré žalobca žalovanému zasielal, tiež neobsahujú informácie o úroku z prekročenia vo výške 28%, ani dôvody pre pristúpenie úročenia takto sumou. Žalobca nepreukázal splnenie si

tejto povinnosti ani informovaním žalovaného prostredníctvom internetbankingu. Zo strany žalobcu tiež nebolo preukázané, že by niektorú z uvedených informácií o úrokovej sadzbe pri nepovolenom prečerpaní oznamoval žalovanému.

32. Súd rovnako dáva do pozornosti, že sankčný úrok za nepovolené prečerpanie bol žalobcom stanovený v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 OZ, nakoľko jeho výška podstatne prevyšuje úrokovú mieru v dobe dojednania. Zároveň súd zdôrazňuje, že zo žalobcom predložených listinných dôkazov nevyplýva, že by bol medzi stranami dojednaný úrok vo výške 28 % ročne v prípade nepovoleného prečerpania. Žalobca nepredložil súdu žiadny dôkaz, ktorým by preukázal, že žalobca by mal mať v prípade nepovoleného prečerpania nárok na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne. Žalobca nemôže voči žalovanému uplatňovať nárok na zaplatenie úroku, ktorého výška dohodnutá nebola. Stanovenie výšky úroku v prípade nepovoleného prečerpania v listine „úrokové sadzby produktov“, ktoré nie sú žalovaným ani podpísané, nemožno považovať za dojednanie úroku vo výške 28 % ročne medzi stranami zmluvy. Nie je preto možné sa stotožniť s postupom žalobcu, že jednostranným právnym úkonom, a to všeobecnými obchodnými podmienkami a najmä sadzobníkom, ktoré môže jednostranne kedykoľvek meniť, vytvára žalobca nepovolený debetný zostatok na bežnom účte v rozpore s prejavenu vôľou žalovaného v zmluve, ktorý úrokuje úrokom značne presahujúcim úrokové sadzby bánk pri spotrebiteľských úveroch, napriek tomu, že spotrebiteľovi žiadne peňažné plnenie vo forme, napr. úveru, neposkytuje. Rozpor sankčného úroku s dobrými mravmi bol potvrdený aj inými súdmi pri svojej rozhodovacej činnosti (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011, sp.zn. 3Co/3/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.8.2014, sp.zn. 10Co/325/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 9.11.2010, sp.zn. 17Co/313/2010).

33. Vychádzajúc z vyššie uvedeného mal súd za to, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 18 ods. 1 ZoSÚ (splnenie si informačnej povinnosti) a uplatnený úrok vo výške 28% ročne súd považoval za rozporný s dobrými mravmi, a preto neplatný. Keďže nárok žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 28% ročne zo sumy 3.201,90 Eur od 21.06.2017 do zaplatenia nebol dôvodný, súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol (predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 38Csp/1/2017-66 zo dňa 05.04.2019 bola žalobcovi právoplatne priznaná istina vo výške 3.201,90 Eur).

34. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

35. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní v časti žalovanej istiny plne úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100%). O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z.).